Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

De his que postea in celis contingere potuerunt possumus meditari de vita beate virginis Marie ante incarnationem domini nostri Iesu christi. Capitulum III

urn:nbn:de:bsz:31-289983

Visual Library

cordia ⁊ veritas obuiauerūt ſibi iu-
ſticia ⁊ pax oſculare ſunt.

De his que poſtea in celis contingere potuerūt poſſumus meditari de vita beate virginis Marie ante incarnationē domini noſtri Jeſu chriſti. Ca. III

Circa virginē xp̄o ex q̄ incar-
natio facta eſt poſſum⁹ me
ditari vitā ipſius. Unde ſci
as q̄ cū eſſet triū annoꝝ: fuit obla
ta a parētibꝫ in templū: ⁊ ibi ſtetit
vſqꝫ ad decimūq̄rtū annū. Quid
aūt fecerit ibi poſſumus ſcire ex re
uelatiōibꝫ ſanctis factis: vt deuo-
te credit̄ ſctē Eliſabeth: cuius feſtū
ſolēniter celebram⁹: in q̄bꝫ hec in-
ter alia ꝯtinent̄. Qñ inq̄t: pr̄ me⁹ ⁊
mater mea dimiſerūt me in templo
ſtatim in corde meo ꝓpoſui deū ha
bere in patrē ⁊ deuote cogitabā
q̄d facere poſſem deo gratū: vt mi
hi dignaret̄ dare ſuā gratiā. Et feci
mihi dare legē dei mei: ac ex oībus
preceptis diuine legis tria ſeruaui
in corde meo. ſ. Diliges dñm deuꝫ
tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aīa
tua: ⁊ ex tota mēte tua: ⁊ ex oīb⁹ vi-
ribus tuis. Itē diliges proximum
tuū ſicut teipm. Iteꝝ odio habeb
inimicū tuum. Iſta ſeruaui in cor-
de meo: ⁊ ſtatim oēs virtutes ap-
prehendi: ⁊ q̄ in ipis ꝯtinent̄. Et ſic
volo dicere. Aīa eīn aliquā virtutē
habere nō p̄t: ſi deum tota virtute
nō diligat. Ab iſto eīn amore deſcē
dit oīs gratie plenitudo. Poſtq̄ꝫ
autē deſcēdit nō perſeuerat in aīa:
ſed fluit vt aqua: niſi inimicos ſu-
os ſcꝫ peccata ⁊ vitia odio habeat.
Qui ergo vult ſuā gratiā habere ⁊
poſſidere: oportet eum cor ſuuꝫ ad
amorē ⁊ odium ordinare. Uolo er
go te facere ſicut faciebā. Surge-
bam ſemper in medio noctis: ⁊ per
gebā ante altare templi: ⁊ tanto de
ſiderio: tanta voluntate: tāta affe-
ctione qua poterā ⁊ ſciebā: petebā
gratiaꝫ obtinui dei: ſeruando illa
tria p̄cepta ⁊ oīa mandata legis.
Et ſic ſtans ante altare ſeptē peti-
tiōes faciebā deo. Primo petebaꝫ
gratiā qua poſſem implere primū
p̄ceptum. ſ. ipm diligere ex toto cor
de ⁊c̄. Scd̄o petebā gr̄aꝫ qua poſ-
ſem diligere proximū ſm volunta
tem ſuā beneplacituꝫ ſuum: ⁊ vt
faceret me amare oīa q̄ ipe amat ⁊
diligit. Tertio petebā vt ipſe me fa
ceret odire et fugere que ipe odit.
Quarto petebā humilitatē: patiē-
tiam. benignitatē: manſuetudinē:
⁊ oēs virtutes: per quas efficerer
gratioſa ante ꝯſpectuꝫ ſuū. Quin
to petebam vt me faceret videre tē
pus in quo naſceret̄ illa ſanctiſſi-
ma virgo q̄ filium parere deberet:
⁊ vt ꝯſeruaret oculos meos vt poſ
ſem eam videre: ⁊ aures vt poſſem
eam audire: linguā vt poſſem eam
laudare: manus vt poſſem ei ſerui
re: pedes vt poſſem ad ſuum ſerui
tium ire: ⁊ genua vt poſſem dei fi-
lium in gremio tenere. Sexto pete
bam gratiā obediēdi mandatis et
ordinatiōibus pontificis templi.
Septio petebā vt tēpluꝫ ⁊ vniuer
ſum ꝑplm ad ſuū ſuitiū ꝯſeruaret
His g̊ auditis dixit. O ancilla xp̄i
dulciſſima dña noue etatꝭ: gr̄a ⁊ v
tutib⁹ plena. Rñdit btā vgo. Pro
firmo ſcias: q̄ ita me reputabā re
am ⁊ viliſſimā ⁊ gr̄a dei indignaꝫ

ſicut tu: ideo petebam mihi gratiā ⁊ virtutes. Et iterū. Filia tu credis ꝙ oēm gratiā quā habui haberi ſine labore. Non eſt ita: imo nullā gratiā donū aut virtutē a deo habui: niſi magno labore: ꝯtinua oīone: ardēti deſiderio: ꝓfunda deuotiōe: multis lachrymis: ⁊ multa afflictiōe: dicēdo: faciēdo ⁊ cogitādo ſemꝑ ſibi placita ſicut ſciebā ⁊ poterā: excepta grā q̄ ſctificata fui in vtero matris. Et addidit. Pro firmo ſcias: ꝙ nulla grā deſcēdit in aīam niſi ꝑ oīonē ⁊ corꝑis afflictiōnē. Poſtq̄ȝ aūt fecerimus q̄ ꝑ nos facere poſſumus: licet parua ſint: ipſe venit in aīam ſecū ferēs altiſſima dona: ita ꝙ videt̄ aīa in ſeipſa deficere ꝑdit memoriā: nec recolit ſe feciſſe vel dixiſſe aliq̄d deo gratū ⁊ tūc videt̄ ſibiipſi vilior ⁊ deſpectior q̄ȝ vnq̄ȝ fuerat. Hucuſq̄ȝ de dictis reuelatōibꝫ. ¶ Btūs aūt Hieronymus ꝺ vita ipſius ita ſcripſit. Hāc regulā btā ꝟgo ſtatuerat ſibi vt a mane vſq̄ȝ ad tertiā oīoni inſiſteret: ⁊ a tertia vſq̄ȝ ad nonā ī oꝑe textrino ſe occuparet: a nona vero iterū ab oīone nō recedebat: donec ei angelus apparebat: de cuiꝰ manibꝫ eſcā accipe ſolebat: ⁊ meliꝰ ac melius ī dei oꝑe ⁊ amore ꝓficiebat. Fiebatq̄ȝ vt ī vigilijs reperiret̄ ꝓꝛ in ſapīa dei eruditior: in hūilitate ꝓfundior: ī carminibꝫ dauiticis elegātior: in charitate gratioſior. ī puritate purior: ⁊ in oī ꝟtute ꝑfectior. Erat ei ꝯſtans ⁊ imobilis: ⁊ cū q̄tidie meliꝰ ac melius trāſiret: hāc iraſcentē nullus vidit vel audiuit. Ōis ſermo eius ita erat grā plenꝰ vt cognoſceret̄ in lingua eius deꝰ. Semꝑ in oīone ⁊ inſtructōe legis dei ꝑmanebat. Et ſollicita erat circa ſuas ſocias: ne aliq̄ ex eis in aliquo ſermone peccaret: ne aliq̄ riſu vocē ſuā exaltaret: ne aliq̄ in iniurijs aut in ſuꝑbia ꝯ parē ſuā excreſceret. Sine intermiſſione bn̄dicebat deū: ⁊ ne forte in ſalutatōe ſua a dei laudibꝫ tolleret̄ ſi aliq̄s eam ſalutaret: illa ꝓ ſalutatōe deo grās reddebat. Deniq̄ȝ ex ea ꝑmo exijt vt dū ſalutant̄ hoīes ſcti deo grās dicāt. De eſca quā ꝺ manibꝫ angeli recipiebat: ipſa reficiebat̄: quā āt a pōtificibꝫ templi accipiebat: pauperibꝫ erogabat. Quottidie videbat̄ ei angelus loqui: ⁊ q̄ſi chariſſime obtemꝑare ei. Hucuſq̄ȝ Hieronymus. In anno q̄rtodecimo btā virgo fuit deſponſata Joſeph ꝑ diuinā reuelationē ⁊ redijt Nazareth. Et q̄liter factū fuit: inuenies in legenda ꝺ natiuitate ſua. Et hec ſunt q̄ ante incarnationē dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i poſſumus meditari. Ipſa rumines: ⁊ in eis delecteris toto affectu ea memorie cōmēdando: ⁊ oꝑe imitando: quia deuotiſſima ſunt.

¶ Incipiūt meditatiōes vite domini Jeſu de incarnatiōe eius. Luce. i. Ca. IIII.

Poſtq̄ȝ aūt venit plenitudo tꝑis quo ordinauit btiſſima ⁊ ſūma trinitas generi humano prouidere per incarnationem verbi: propter nimiā charitatem ſuam qua genus humanū diligebat: commouente eum miſericordia ſua: ⁊ nihilominus ad inſtantiam ſupernorum ſpirituum: ⁊ beata virgo rediret Nazareth: vocauit deus omnipotens Gabrielē